

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/41/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121012549
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2121012549.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného P. E., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu odsúdeného na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 22.02.2022 sp. zn. 10PP/82/2021, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24.05.2022 takto

rozhodol:

I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie zrušuje.

II. Podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona súd žiadosť odsúdeného P. E., nar. XX.XX.XXXX v K., bytom K., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/74/2019 zo dňa 10.12.2019 v spojení s uznesením Okresného súdu Topoľčany zo dňa 12.07.2021, sp. zn. 1T/74/2019 a uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 30.08.2021, sp. zn. 4Tos/81/2021 podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 1 rok, ktorý vykonáva v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol nasledovne:

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku a § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona súd žiadosť odsúdeného: P. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený:

- trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/74/2019 zo dňa 10.12.2019,
z a m i e t a.

2. Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

3. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

4. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

5. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

6. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v

odôvodnení prvostupňového uznesenia. Návrh odsúdeného zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku, nespĺňa materiálne podmienky na podmiennečné prepustenie.

7. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvého stupňa uviedol, že na konštatovanie polepšenia sa odsúdeného (prvá materiálna podmienka) nestačí adaptácia odsúdeného na podmienky výkonu trestu, ale z konania odsúdeného musí byť zrejmý záujem odsúdeného ukázať zmenu svojho správania k lepšiemu, napr. aj prostredníctvom získania disciplinárnych odmien. Zo správania odsúdeného počas výkonu trestu súd nemohol vyvodiť, že sa polepšil a v budúcnosti bude viesť riadny život. Týmto záverom svedčí tá skutočnosť, že odsúdený je v samotnom výkone trestu už vyše rok a nezískal žiadnu disciplinárnu odmenu, naopak bol dvakrát disciplinárne potrestaný. Pri druhej materiálnej podmienke, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu poukazuje na to, že odsúdený už bol v minulosti súdne trestaný (má 8 záznamov) za prevažne majetkovú trestnú činnosť (opakovane sa dopúšťal prevažne trestných činov krádeže, teda ide o špeciálneho recidivistu). Odsúdený má opakovane sklony k páchaniu trestnej činnosti a ani predchádzajúce odsúdenia nepôsobili na odsúdeného dostatočne výchovne a preventívne tak, aby odsúdeného odradili od páchania ďalšej trestnej činnosti. Odsúdený mal opakovane šancu dokázať, že je schopný viesť riadny život. Aj v prípade aktuálne vykonávaného trestu, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 10.12.2019 sp.zn. 1T/74/2019, ide o trest, ktorý bol odsúdenému pôvodne uložený ako podmiennečný s odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok a 6 mesiacov. Nakoľko sa odsúdený v skúšobnej dobe dopustil ďalšieho trestného činu, bolo rozhodnuté, že sa v skúšobnej dobe podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody neosvedčil a trest odňatia slobody vykoná.

8. Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, sťažnostný súd považuje napadnutý výrok za vecne správny. Rovnako ako prvostupňový súd, aj sťažnostný súd je názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmiennečné prepustenie. Sťažnostný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a v podrobnostiach naň odkazuje.

9. Sťažnostný súd len v krátkosti zhrnie, že u odsúdeného nie je možné konštatovať polepšenie, nakoľko si riadne neplní svoje povinnosti, nerešpektuje pravidlá ústavu a jeho správanie a vystupovanie nie je vždy na požadovanej úrovni. Polepšenie odsúdeného, resp. jeho snahu po polepšení možno objektivizovať najmä cez disciplinárne odmeny, avšak odsúdený sa počas výkonu trestu odňatia slobody doposiaľ nesprával tak, aby sa jeho správanie a vystupovanie vo výkone trestu dalo ohodnotiť disciplinárnou odmenou. Namiesto toho bol len disciplinárne potrestaný. U odsúdeného teda nedošlo ani len k bezproblémovému plneniu si základných povinností alebo dobrému správaniu vo výkone trestu odňatia slobody a nebadať u neho zvýšenú snahu po náprave. Jeho správanie vo výkone trestu je skôr výrazom prispôsobovania sa samotnému režimu výkonu trestu a nie prejavom jeho vyššej aktivity plnenia si svojich povinností a polepšenia sa.

10. V prípade odsúdeného je aj resocializačná prognóza menej nepriaznivá a je možné zhodnotiť, že výkon trestu na odsúdeného nepôsobí doposiaľ takým výchovným vplyvom, aby bol odsúdený schopný viesť na slobode riadny život. Sťažnostný súd, rovnako ako prvostupňový súd taktiež poukazuje na trestnú minulosť odsúdeného, ktorý bol 8 krát súdne trestaný, pričom mu bola daná možnosť preukázať polepšenie a nápravu aj prostredníctvom inštitútu podmiennečného odsúdenia. Množstvo odsúdení za majetkovú trestnú činnosť svedčí o tom, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadané ponaučenie, ktoré by ho primälo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal trestnej činnosti a aby viedol riadny život. Uvedené spolu so skutočnosťou, že odsúdený nemá po prepustení vytvorené sociálne a rodinné zázemie, nemá vytvorené pracovné návyky, nemá zabezpečené bývanie ani zamestnanie odôvodňuje obavu súdu, či bude po prepustení z výkonu trestu viesť riadny život.

11. Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života teda ani podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania t. j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti. Je možné preto konštatovať, že výchovné pôsobenie a pozitívne pôsobenie je možné iba počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody.

12. Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

13. Sťažnostný súd na záver uvádza, že k postupu podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, teda k zrušeniu napadnutého uznesenia a novému rozhodnutiu pristúpil výlučne z dôvodu, aby výrok zodpovedal stavu veci a zákonu, nakoľko súd prvého stupňa vo výroku napadnutého uznesenia neoznačil úplné rozhodnutie, ktorým bol odsúdenému uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody. Prvostupňový súd vo výroku napadnutého uznesenia označil iba trestný rozkaz Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/74/2019 zo dňa 10.12.2019, ktorým bol odsúdenému uložený trest odňatia slobody

v trvaní 1 rok s podmiennečným odkladom a stanovením skúšobnej doby na 1 rok. Aj napriek tomu, že týmto rozhodnutím mu bol za spáchanie prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku , elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody, jednalo sa iba o podmiennečný trest odňatia slobody, na základe ktorého nemôže vykonávať nepodmiennečný trest odňatia slobody. Preto bolo potrebné vo výroku napadnutého uznesenia označiť aj rozhodnutia, ktorými bolo rozhodnuté o neosvedčení odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia (uznesenie Okresného súdu Topoľčany zo dňa 12.07.2021, sp. zn. 1T/74/2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 30.08.2021, sp. zn. 4Tos/81/2021), a ktorými došlo k premene podmiennečného trestu odňatia slobody na nepodmiennečný trest odňatia slobody, z ktorého aktuálne odsúdený žiada podmiennečné prepustenie.

14. Aj napriek tomu, že sťažnostný súd považuje rozhodnutie prvostupňového súdu o nevyhovení žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie za správne, musel pre vyššie uvedené formálne pochybenie zo strany súdu prvého napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušiť a odstrániť nesprávnu formuláciu výroku napadnutého uznesenia tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.